



Δηλητηριώδεις. Ιχθύες. 'Εξ δὲ τῶν δηλητηρίασεων, αἵτινες προέρχονται ἐκ διαφόρων τροφίμων, αἱ ἐξ ἰχθύων προκαλούμεναι εἶναι αἱ μᾶλλον ἀξιοπειρεγοὶ, διότι παρουσιάζονται πολλάκις χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀναγκαῖας σῆμής ἡς αἵτια τῆς φύσεως τῶν τροφίμων. Τούναντιον, αἱ δηλητηριάσεις ἀνταὶ ἐπέρχονται μετὰ τὴν ἀπόλαυσιν νεαλθων καὶ προσφάτων ἰχθύων, οὐχὶ πάντων βεβαιῶς ἀλλὰ μόνον ὀλίγων καὶ μάλιστα τῶν μεγαλειτέρων, ἡς λ. χ. τοῦ σολωμοῦ, τῆς μονορόνας κτλ. Πρὸ πάντων ἐν 'Ρωσίᾳ, καὶ ιδίᾳ παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Ὀστένδης, αἱ τοιαῦται δηλητηριάσεις εἶναι συχνόταται, διότι ἔκει οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ἰχθύων τούτων καὶ ἀλιεύονται καὶ τρώγονται: 'Ἄλλ' ἡ φύσις καὶ τὰ αἴτια τῶν τοιόντων δηλητηριάσεων, καίτεροι συχνάκις πάρουσιαζομένων, ἵσσαν μέχρι τούτους τόσον ὀλίγον γνωστά, ὥστε μόλις ἐσχάτως ἡ ἐν Πετρουπόλει Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν προεκήρυξε διαγώνισμα πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Πρὸ τίνος λοιπὸν ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Centralblatt für Bakteriologie und Parasitenkunde» ἡ πρώτη «περὶ τῆς φύσεως τοῦ δηλητηρίου τῶν ἰχθύων» διδασκεῖ τοῦ ἐξ Ἀστραχάν 'Ρωσσοῦ Ιατροῦ Δρ. Μ. Ἀρουστάμιῳ, δι' ἣς ἐγένετο μεγάλη πρόσδος ἐν τῇ ἐξιαριβίδαι τῆς φύσεως καὶ τῶν αἴτιων τῆς ἐξ ἰχθύων δηλητηριάσεως. Γνωρίζοντες ἐνταῦθα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν τοῦ 'Ρωσσοῦ Ιατροῦ, λέγομεν ἐν συντέλει, διτὶ καὶ πάλιν μικροοργανισμοῖς, τὰ μικροσκοπικὰ ἐκεῖνα ὀντάρια, ἄτινα εἶναι τὰ αἴτια τοσούτων νόσων, ἐφάνησαν καὶ ἐνταῦθα ὡς τὰ αἴτια τῶν δηλητηριάσεων ἐκείνων: Συνήθως παρουσιάζονται τὰ φαινόμενα τῆς ἐξ ἰχθύων δηλητηριάσεως δέκα ἔως εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἰχθύος καὶ δὴ μόνον τοῦ φυμοῦ ἀντοῦ κρέατος. 'Οτι οἱ ἰχθύες ἐκεῖνοι, καὶ βραστοὶ ἐστιμένοι, δύνανται νὰ προκαλέσωσι δηλητηρίασιν, λέγεται μὲν ἀλλὰ δὲν ἀποδείχθη ἐστεί. Τὰ φαινόμενα τῆς δηλητηριάσεως εἶναι κατ' ἀρχὰς ἀσθενῆ, ἀλλὰ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπιτείνονται καὶ ἐπιφέρονται, εἰς τὰς ἡμίσεις περιστάσεις, τὸν θάνατον. Οὐχὶ σπανίως ἐπέρχεται ὁ θάνατος μετὰ τὴν ἀπόλαυσιν μικροῦ ποσοῦ, ἐνῷ τούναντιον μετὰ τὴν ἀπόλαυσιν μεγάλου ποσοῦ ἐπέρχεται πολλάκις ἀνάρρωσις. Τὰ κυριώτατα φαινόμενα τῆς ἐξ ἰχθύων δηλητηριάσεως εἶναι τὰ ἐξῆς: 1) γενικὴ ἀδυναμία, ὑπόκειται πόνοι ἐν τῇ *κοιλίᾳ, δυσκολος ἀναπνοή· 2) εὐρυνσις τῆς κόρης τοῦ ὄφθαλμοῦ, βλάψη τῆς ὄράσεως, θόλωσις αὐτῆς, διπλῶν ἀντικειμένων ὅρασις, σκοτοδημία· 3) παντελῆς ἔσπρασις τῆς βλεννογόνου μεριβράνης τοῦ στόματος καὶ τῆς γλωσσῆς, παντελῆς ἀδυναμίας καταπόσεως, ἀπώλεια τῆς φωνῆς μέχρι πάντελος ἀφωνίας· 4) ἐκτάκτως μεγάλη δυσκοιλότης· 5) κατάπτωσις τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος κατὰ ἔνα ἢ περισσότερους βαθμούς ὑπὸ τὴν κανονικὴν θερμοκρασίαν. Τέλος δὲ παρουσιάζεται βραδύτερον πολλάκις καὶ ἔμετος.

Οἱ ἄνω μνημονεύθεις 'Ρωσσοῖς Ιατρὸς παρετήρησεν ἐνδεκα περιπτώσεις τοιαύτης ἐξ ἰχθύων δηλητηριάσεως, αἵτινες ἀλαβον, πλὴν μικρῶν πάραλλαγῶν, τὴν περιγραφεῖσαν πορείαν. Πέντε περιπτώσεις ἐλήξαν θανατημάς, εἰς ἐξ δὲ ἐπτηκολούθησεν ἀνάρρωσις. Δέδο ἐκ τῶν περιπτώσεων τούτων προηλθον ἐς σολωμοῦ, τρεῖς ἐκ τῆς μυραινῆς παρὰ τοῖς 'Ρωσσοῖς καλουμένης Μ. πελόνγα, μία ἐξ ἀντακάνου καὶ πέντε ἐξ ἄλλου τινὸς ἰχθύος καλουμένου ρώσσιστη Σεβριούγα. 'Ο Δρ. Ἀρουστάνῳ φέξήτασε μόνον τὸν σολωμόν, ἐπειδὸν εἶχον δηλητηριασθῆ δύο ἰχθυοπῶλαι, καὶ τὸν σεβριούγα, ἐκ τοῦ δοποῖον εἶχον δηλητηριασθῆ πέντε ἄλλοι ἀνάρρωποι·' καὶ ἐνρε ὑδὲ ἐν τοῖς ἰχθύσι τούτοις περιεχόμενον ποσὸν μικροοργανισμῶν. 'Η ἐξωτερικὴ δῆμις τῶν ἰχθύων τούτων ἐφαίνετο καλῇ καὶ μόνον ἡ μαλακότης τοῦ κρέατος ἀντοῦ ἡδύνατο νὰ παρέσχῃ ὑποψίαν τινά. Οἱ ἰχθύες ἡσαν ἀρκούντως ἀλατισμένοι, ἀφοῦ εἶχον ἐξαχθῆ ἐπιμελῶς τὰ ἐντόσθια των. Οὔτε ἐπὶ τοῦ δέρματος οὔτε εἰς τὸ χρῶμα τοῦ κρέατος ἐν ταῖς ἐγκοπαῖς ἡδύνατο τις νὰ παρατηρήσῃ ἀλλοιοσίν τινα, παρέχουσαν ὑποψίαν· οὐδαμός τοῦ σώματος τῶν ἰχθύων ἐφαίνετο οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἔχον σήμεως. Κατὰ τὴν διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐξετασιν τοῦ κρέατος ἐφάνη ὀλόκληρον τὸ σῶμα τῶν ἰχθύων κατε-

χόμενον ὑπὸ ἀπειρον πλήθους ζωντανῶν μικροοργανισμῶν, τοὺς δοποῖους δὲ ῥῆσεις 'Ρῶσσος Ιατρὸς κατέρθωσε μάλιστα ν' ἀπομονώσῃ κατὰ εἰδὴ καὶ νὰ ἐκδρέψῃ καθαρῶς. 'Υπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην οὐδεμία διαφορὰ ἡδυνήθη ν' ἀποδειχθῇ υπάρχουσα μεταξὺ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος τῶν ἰχθύων. Τὰ ἐπὶ τῷ σολωμῷ καὶ τῇ Σεβριούγῃ εὑρεθέντα μικρόβια φαίνονται ἐξωτερικῶς πολὺ δύοια, ἀλλὰ δι' ἀκριβεστέρας ἐξετάσεως ἀποδειχθῇ διτὶ ἀνήκουσιν εἰς λίστα διάφορα εἰδὴ βακτηριδίων. Αἱ ἔρευναι αὗται ἔχουσι τοσούτην μεγαλειτέραν σπουδαιότητα, καθ' ὃσον τὰ αὐτὰ μικρόβια ἀνευρέθησαν καὶ ἐν τοῖς ὄργανοις τῶν ἐκ τοιαύτης δηλητηριάσεως ἀποδανόντων ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα ἀμφότερα τὰ εἰδη. Τὰ βακτηρίδια ἀνευρέθησαν κυρίως ἐν τοῖς ὄργανοις τῆς κάτω κοιλίας, ἐνῷ δὲ ἐγκέφαλος καὶ δὲ νωτιαῖς μυελὸς ἡσαν ἀπηλλαγμένοι αὐτῶν. Τρίτον τι εἶδος βακτηριδίων εὑρέθη ἐν τοῖς ὄργανοις νεκροῦ τινος, δηλητηριασθέντος ὑπὸ ἄλλου τινὸς εἰδούς μυραίνης. Τὴν τραντατήν ἀπόδειξιν τοῦ διτὶ τὰ μικρόβια εἶναι ἡ αἵτια τῆς δηλητηριώδους ἐνεργείας τῶν ἰχθύων, ἔφερεν δὲ Δρ. Ἀρουστάνῳ διὰ πειραμάτων ἐπὶ ζώων. Καθαρῶς ἐκτεθραρμένα μικρόβια, ληφθέντα οὐ μόνον ἐκ δηλητηριώδων ἰχθύων, σολωμοῦ καὶ σεβριούγας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ὄργανων τῶν διὰ δηλητηριάσεως ἀποδανόντων ἀνθρώπων, εἰσήχθησαν δι' ὑποδορείου ἐνέσεως εἰς διάφορα ζῷα, κονικλους, κεύνας καὶ γαλᾶς. Οἱ κόνικλοι ἀπέδανον ἀπαντες μᾶλλον ἢ ἡτον ταχέως, οἱ δὲ κύνες καὶ αἱ γαλαῖς ἡδύνησαν μὲν βαρέως, ἀλλ' ἀνέλαβον μετὰ τινας ἡμέρας. Τὰ φαινόμενα τῆς νόσου ἡσαν οὐσιώδες τὰ αὐτά, ἄτινα παρετηρήθησαν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τὰ ἐντόσθια τῶν νεκρῶν ζῷων ἐξετάσθησαν κατόπιν βακτηριολογικῶς καὶ εὑρέθησαν περιέχοντα τὰ αὐτὰ ἐκεῖνα μικρόβια, ἄτινα είχον εἰσαχθῆ διὰ τῆς σοριγγος εἰς τὰ σώματα τῶν ζωῶν. Τοιουτούρπως οὐδεμία πλέον ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρξῃ περὶ τῆς εἰδικῆς ἐνεργείας τῶν μικρών ὡς αἵτια τῆς δηλητηριάσεως. A.

'Η θεραπεία τοῦ καρκίνου. 'Ο ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Κρακοβίας καθηγητῆς Adamkiewitz ἐπερψεν εἰς τὴν ἐν Βιένη Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ἀνακοινωσίν τινα περὶ τῶν πρὸς θεραπείαν τοῦ καρκίνου πειραμάτων τού. Τὸ νέον θεραπευτικὸν τῆς νόσου ταύτης μέσον, διπερ ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τοῦ τηρεῖται εἰσέτι μυστικόν, δύοράζεται Cancroin, λέγεται δὲ διτὶ εἰς τινας σοφαρωτάτας καὶ διὰ τῶν συνήθως θεραπευτικῶν μεθόδων ἐντελῶς ἀνίστους περιπτώσεις ἐπέφερεν ἡδη προφανῆ καλλιτέρευσιν. 'Ο καρκίνος θεωρεῖται, ὡς γνωστόν, ἀνίστος νόσος. 'Άλλα καὶ δὲ καθηγητῆς Billroth ἐξέφρασε πρὸ πολλοῦ τὴν γνώμην του διτὶ ἡ θεραπεία τῆς νόσου ταύτης τότε μόνον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς δυνατή καὶ κατορθωτή, ὅταν ἀνακαλυφθῇ τὸ εἰδικὸν αὐτῆς νοσογόνον μικρόβιον. Κατὰ πόσον ἡ ἀνακάλυψις αὕτη καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς σπριζούμενη θεραπεία τῆς νόσου ἐπέτυχε διὰ τῶν πειραμάτων τοῦ ἐν Κρακοβίᾳ Ιατροῦ, οὐδεὶς δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀποφανθῇ.

Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ διτὶ ἡ φύσισις (ἡ φυατιώσις) εἶνε κολλητικὴ τὸ ἀγγιλικὸν Ιατρικὸν περιοδικὸν «The Lancet» ἀναφέρει μίαν περίπτωσιν, ήτις εἶνε πράγματι ἀξίον νὰ ληφθῇ υπὸ σπουδαίων ἐποψίων. Σερατιώτης τις είχεν ἀγοράση μίαν σάλπιγγα παρὰ τίνος μουσικοῦ, πάσχοντος ἐκ φυματιώσεως, μετ' οὐ πολὺ δὲ πρόσβληθη καὶ αὐτῆς υπὸ τῆς νόσου ταύτης. 'Ο Ιατρὸς Δρ. Maljean, υποπτεύσας διτὶ διὰ τοῦ ὄργανου θεωρηθεῖν δὲ τὸ νόσος εἰς τὸν στρατιώτην, ἐξήτασε διάφορα ἐμφύσητὰ δργανα, ἀνήκοντα εἰς φυτικούς μουσικούς. 'Απέπλυνε αὐτὰ ἔσωθεν διὰ στειροποιηθέντος υδατος καὶ εισήγαγε τὸ ἀπόπλυμα δι' ἐμβολιάσεως εἰς ὄρδονοιρίδια, τὰ διτὶα καὶ ἡσθένησαν πράγματι ἐκ φυματιώσεως. Εἰς τὰ ἐσωτερικὰ λοιπὸν τειχώματα τῶν σαλπιγγῶν ἐμειναν, ὡς φαίνεται, βακτηρίδια τῆς φυματιώσεως, ἐξελθόντα ἐκ τῶν πνευμόνων διὰ τοῦ εἰδικούντος ἀέρος, διπερ πιθανώτερον, διὰ τοῦ σιέλου, καὶ ἀποζηρανθέντα. ἔκει. Τὰ ὑγιεινά συμπεράσματα ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης εἶναι εὐνόητα.